

Gods heiligdom

***Sleutelverzen: "Laat het volk Israël een heiligdom voor mij bouwen, zodat ik in hun midden kan wonen. Je moet deze tabernakel en zijn inrichting precies bouwen volgens het patroon dat ik je zal laten zien."
Exodus 25:8-9***

***Geselecteerde Schriftteksten:
Exodus hoofdstukken 25-27***

De aanwijzingen die Mozes kreeg voor de bouw van de Tabernakel kunnen gevonden worden in Exodus hoofdstukken 25-27, en het verslag van de uitvoering van het werk staat in hoofdstukken 35-40. De Tabernakel zelf - het Heilige en Meest Heilige compartiment - moest een "heiligdom" zijn volgens God's Woord. De eigenlijke Tabernakel - het Heilige en het Heilige der Heiligen - moest volgens het Woord van God een "heiligdom" zijn. Het was opgebouwd uit een reeks planken van shittim (acacia) hout, bedekt met goud, aan de uiteinden in zilveren voetstukken geplaatst en stevig aan elkaar

bevestigd door staven van hetzelfde hout, ook bedekt met goud. Exodus 26:15-30

Gebaseerd op de geschatte lengte van een "cubit" van 18 inch, was het bouwwerk vijftien voet breed, vijftien voet hoog en vijfenveertig voet lang en opende het aan de voorkant of aan de oostkant. Het was bedekt met een groot wit linnen doek, doorweven met figuren van cherubs in blauw, paars en scharlaken. (Verzen 1-3). Het open einde, of de voorkant van het bouwwerk, werd afgesloten door een gordijn van hetzelfde materiaal als het bedekkingskleed, en werd de "deur" of eerste voorhang genoemd. (verzen 36 en 37). Een andere doek van hetzelfde materiaal, op dezelfde manier geweven met figuren van cherubs, die het "voorhangsel" of tweede voorhangsel werd genoemd, werd zo opgehangen dat het de Tabernakel in twee compartimenten verdeelde. (verzen 31-33). Het eerste of grotere compartiment, vijftien voet breed en dertig voet lang, werd het "Heilige" genoemd. Het tweede of achterste compartiment, vijftien voet breed en vijftien voet lang, werd het "Heilige der Heiligen" genoemd. Deze twee compartimenten vormden de eigenlijke Tabernakel. Er werden extra bedekkingen over de Tabernakel geplaatst om beschutting te bieden. Eén was

gemaakt van kasjmier of geitenhaar, een andere van roodgeverfde ramshuiden, en de bovenste bedekking van zeehondenhuiden, die hielpen om water af te stoten. verzen 7 en 14

De Tabernakel die God het volk Israël opdroeg in de woestijn te bouwen, samen met al hun religieuze diensten en ceremonies die daarmee verband hielden, was, zo stelt de apostel Paulus, een "schaduw, een vage voorafschaduw van de goede dingen die komen gaan". (Hebreeënen 10:1; 8:5; Kolossenzen 2:16-17). Deze ceremonies die de Israëlieten jaar na jaar moesten herhalen, wezen vooruit naar "betere offers", gecentreerd in Jezus, die zouden worden geïntroduceerd ten tijde van zijn Eerste Advent. (Hebreeënen 9:19-24). Deze zouden niet alleen Israël, maar de hele mensheid eeuwige verlossing brengen. 1 Timoteüs 2:5-6

We moeten ons realiseren hoe zorgvuldig God alle details van de bouw van de Tabernakel leidde en regisseerde. Hij nam Mozes mee naar de berg en gaf hem specifieke instructies over elk onderdeel en de manier waarop het gemaakt moest worden. "Zorg ervoor dat je alles maakt volgens het patroon dat Ik je hier op de berg heb laten zien." (Hebreeënen 8:5;

Exodus 25:40). Alle details die God via Mozes aan de Israëlieten gaf met betrekking tot het bouwen van God's "heiligdom" moesten precies volgens de goddelijke instructies worden uitgevoerd. Het volk moest zich speciaal bewust zijn van deze dingen, zodat ze niet onvoorzichtig zouden zijn en een zware straf zouden krijgen voor elke overtreding.

Hoe dankbaar zijn we dat al deze regelingen naar voren wezen naar Jezus, de "bedienaar van het heiligdom en van de ware tabernakel, die de Heer heeft opgericht en niet de mens". Hebreeën 8:2